

се съединява съ *Рила*, която е скачена съ *Пиринъ-планина* и съ *Кресна*, които влизатъ на вътрѣ въ Македония. Другъ единъ клонъ се простира до планина *Атонъ* или *Света-гора*. Отъ полетата та пд-забължжителни са: *Долно-Дунавско*, *Тракийско* и *Македонско*.

Рѣки. Най-голѣми рѣки въ България са: *Дунавъ*, попрѣдѣлна рѣка, отъ устието на *Тимокъ* до Чърно море, дѣто се влива. Дунавъ, по всичкото си течение край България, е и широкъ, и дълбокъ, та може да носи голѣми корабие; това мѣсто е най-добрата частъ на Дунавъ. Нъ по всичкити му устия не могатъ да вървятъ корабие; най-сгодно е срѣдното устие сир. Сулинското. Пд-забължжителни рѣки, които се вливатъ въ Дунавъ отъ българската страна са: *Янтра*, *Осмъ*, *Вита* и *Искръ*. Рѣка *Тича*, тече на истокъ и се влива въ Чърно море. Другити рѣки, които се вливатъ въ Бѣло море са: *Марица*, която пои тракийско поле, *Мъста* (Карасу), *Струма* и *Вардаръ*, които поятъ македонско поле. Отъ рѣкити на западъ са забължжителни попрѣдѣлнити *Тимокъ* и *Дримъ*.

Рѣкити на България, освѣнъ Дунавъ, нѣматъ голѣмо значение за страната. Това става, първо, отъ това, че голѣмити планини до толкова дѣлетъ България на корита (сѣверо-источно, камъ Дунавъ и Чърно море, и юго-источно, камъ Бѣло-море), штото неможе никакъ да се съединятъ върховети имъ съ вади, и нито да има добри пътишта; второ, отъ това, че рѣкити тектъ много бързо, а течанието става бързо, заштото рѣкити тектъ отъ доста високо и не тектъ далече; трето, отъ това, че не се хранятъ отъ